

BIBLIOTEKA HERMETIČKIH KNJIGA

UREDNIK DRAGAN PARIPOVIĆ

TAJNI UTICAJ PLANETA

GORAN MILEKIĆ

baBun

BEOGRAD
2014.

© Dragana Deh

Izdavač
BABUN

Naslovna strana
Ivana Flegar

Štampa
Lukaštampa

Tiraž 1000

Prvo Babunovo izdanje
Beograd 2014.

ISBN 978-86-83737-79-6

SADRŽAJ

<u>PROLOG</u>	9
<u>SUNCE</u>	17
Uticao Sunca u dvanaest zodijačkih znakova	27
Uticao Sunca u dvanaest polja horoskopa	35
Sunce u aspektima	42
<u>MESEC</u>	55
Uticao Meseca u dvanaest zodijačkih znakova	63
Uticao Meseca u dvanaest polja horoskopa	70
Mesec u aspektima	78
<u>MERKUR</u>	93
Uticao Merkura u dvanaest zodijačkih znakova	105
Uticao Merkura u dvanaest polja horoskopa	111
Merkur u aspektima	118
<u>VENERA</u>	127
Uticao Venere u dvanaest zodijačkih znakova	137
Uticao Venere u dvanaest polja horoskopa	143
Venera u aspektima	150
<u>MARS</u>	159
Uticao Marsa u dvanaest zodijačkih znakova	169

Uticao Marsa u dvanaest polja horoskopa	176
Mars u aspektima	185
<u>JUPITER</u>	193
Uticao Jupitera u dvanaest zodijačkih znakova	204
Uticao Jupitera u dvanaest polja horoskopa	212
Jupiter u aspektima	220
<u>SATURN</u>	227
Uticao Saturna u dvanaest zodijačkih znakova	239
Uticao Saturna u dvanaest polja horoskopa	245
Saturn u aspektima	253
<u>URAN</u>	257
Uticao Urana u dvanaest zodijačkih znakova	273
Uticao Urana u dvanaest polja horoskopa	281
Uran u aspektima	292
<u>NEPTUN</u>	295
Uticao Neptuna u dvanaest zodijačkih znakova	305
Uticao Neptuna u dvanaest polja horoskopa	311
Neptun u aspektima	325
<u>PLUTON</u>	329
Uticao Plutona u dvanaest zodijačkih znakova	337
Uticao Plutona u dvanaest polja horoskopa	342
Pluton u aspektima	325
<u>POGOVOR</u>	349

Posvećeno
Majci Nadeždi

PROLOG

Kako je tajna čovekova sudbina, kako je zagonetan njegov život! Hoće li nam ikad to večno ćutanje što nas okružuje došapnuti smisao čovekovog života na zemlji? Da li će doći dan, kada će iz oblaka neumitnog i patnje, izaći glas koji će nam reći šta radimo na ovom svetu gde vlada bol?

Još davno je čovek saznao da nekakva tajna neumitnost vlada njegovim životom, više nego što vlada on. Razumeo je čovek da mu život izmiče uprkos njegovom znanju, njegovoj volji i mudrosti, bez obzira koliko mudar i moćan bio i da, uprkos svesti, poznavanju života, sebe i ljudi koji ga okružuju, zakona prirode, postoji neka sila za koju nije siguran da li živi u njemu ili izvan njega, koju on ne poznaje i kojoj nije mogao dati drugo ime do - sudbina.

Ništa nije tako nadmoćno porazilo čoveka kao to saznanje da on, kome je dato da misli i razume, da otkriva i vidi, ipak ne može vladati svojim životom i da mora prihvatiti svoj usud koji nije ništa drugo nego svest o tome da samo podjednaka količina dobra i zla može stvoriti život, da mora zagrliti svoju slabost i patnju i da kroz prihvatanje sveta onakvog kakav jeste, doskoči prokletstvu, zloj kobi i da on samo naizgled vlada sudbinom. To prihvatanje, što u sebi nosi svest da je nužno zagrliti svu patnju života je egzistencijalno i ono mu omogućuje da živi, jer je duboko svestan da sebe i svet ne može menjati ili može tek u granicama u kojima mu je to dato ali nikad radikalno, te zauvek odbacuje nadu da život može ličiti na san, „San smešnog čoveka“¹.

Ta činjenica - da čovek nije Bog, stvara u njegovoj slobodnoj volji bes prema sebi samom i svetu, a misao, bespomoćna

¹ Priča Dostojevskog.

da znanjem savlada istinu koja bi pobedila neumitnost, oseća se poraženom, gubi nadu, gadi se sama sebe, jer uistinu, ma kako bio svestan da prihvatanje života jeste uslov postojanja, čovek ga još uvek nije prihvatio, još uvek se buni, iako zna da ne može promeniti bog zna šta. No, upravo iz te pobune spram prihvatanja kao najveće mudrosti, rađa se njegova neumoljiva potreba da zavlada svemirom, koja je nekada davno terala asirske čobane da gledaju u zvezdano nebo, baš kao što danas nagoni sve nas da zurimo u parče papira na kome se nalazi slika svemira u času nečijeg rođenja.

Astrologija je poput zubobolje čovekove svesti, koja se kroz evoluciju čovekovog duha uvek ponovo vraća sa nesmanjenom žestinom, mučeći njegovu svest, često dajući i oduzimajući mu veru i nadu u nju, a ipak ostavljajući ga da veruje da se sve tajne nalaze zapisane u zvezdama i da taj pogled uprt u nebo, za koji mnogi misle da priziva Boga, jeste ustvari pogled nade čovekove inteligencije uprt u svemir, u zvezde i planete - njihove glasnice, što čini naš mali svet i od kojih čovek očekuje odgovor na sve tajne sveta. Nekada je on naivno verovao da su tajne zapisane u njima, no danas zna da naš mali svemir nije ništa drugo nego deo prirode, tačnije onaj deo koji mora da upozna i savlada, baš kao što je razumeo, objasnio i savladao prirodu na zemlji i otkrio kakvi to odnosi vladaju između čoveka i životinja, između kopna i mora, što mu je omogućilo da život na zemlji učini podnošljivijim. Jer, svemir nije ništa drugo do ambijent u kome žive priroda i čovek, a njegov odnos sa njim je isti kao i odnos između njega i planete na kojoj obitava.

Planete i zvezde jesu uzroci uzroka, oni uticaji koji su prvo stvorili more i kopno, ružu i bor, kamen i ravnice i koju su kasnije stvorili čoveka. Uspevši da se prilagodi prirodi, čovek je uspeo da evoluirao i da postane ono što danas jeste. No, tek kad bude uspeo da se prilagodi svemiru, njegovim tajnim zakonima koje samo astrologija zna, uspeće da zavlada i onim tajnama što čine život i njegovu sudbinu, za sad nadmoćnu nad njim.

Postoji neraskidiva veza između uticaja zvezda i planeta i čovekove genetike. Upravo iz genetskog nasleđa, koje daje sve-

obuhvatnu psihološku i fizičku prirodu čoveka, otkrivamo kroz njegov horoskop u čemu su nam očigledno date sve psihološke i karakterne osobenosti čoveka, a svaki element njegovog horoskopa nije ništa drugo nego nezavisna, posebna potreba njegovog bića. Svaki aspekt je potreba, bez obzira koliko ona bila iracionalna, negativna i mračna. Upravo je astrologiji dato da se lakoćom uoči čitavu lepezu sveobuhvatnih čovekovih potreba, da kroz njih otkrije tajnu svoje prirode i zagonetku zvanu čovek i da upravo kroz te očigledne konstelacije i aspekte, koji se neprestano sudaraju, nadahnjuju i dopunjuju, razume šta to sve u jednom čoveku živi. Astrologiji je dato da razume od kakvih je to najrazličitijih potreba i želja čovek stvoren, kakve to sve želje i mogućnosti, određene u svojim potencijalima, aktivno postoje u njemu, čiji je on zatočenik.

Bespomoćnost čovekova i ta obeshrabrena svest, što se pre svega nalazi u nesposobnosti da razume svoju prirodu i tome da postoji sudbina za koju misli da vlada njime, nije ništa drugo do njegov karakter koji ne razume, sastavljen od hiljade najrazličitijih osobenosti, potreba, želja, koje ga muče svojim neprekidnim unutrašnjim sukobima, koje mu ne daju da sam slobodno odredi svoj svet. A kako bi i mogao kad je on već stvoren i određen kroz svoju prirodu i karakter, izvan kojih ne može izaći. Put ka čovekovom vladanju sudbinom nalazi se u saznanju o tome šta on jeste i u tome kako može zanegirati sve ono što mu je svojstveno, a često i drago, što ipak stoji naspram radosti i slobode njegovog života. Kako otkriti ono što je zaista njegova najdublja, najistinskija potreba, ono što je najbolje i perfektno u njemu od hiljadu osobenosti što mu ne daju da vidi pravu želju i potrebu, ono najistinskije, najbitnije, najsuštinskije u njemu. Ali, astrologija je dubinska psihoanaliza jednog čoveka, neumoljivo istinit pogled u otkrivanju onoga što čovek jeste, svega onoga što jeste, a poznavanje astrologije je pre svega poznavanje sveobuhvatnog psihološkog identiteta uticaja svake planete sa kojim ona stvara čovekov karakter i psihologiju.

No, u krajnjem smislu zanegirati sudbinu i pobediti nemoguće je, a pitamo se nije li i nepotrebno, pre svega zato što nije moguće

zanegirati svoj karakter koji je određen. Sve što možemo da učinimo je to, da do kraja razvijemo u sebi mogućnosti koje su nam date koje su ipak određene, čije granice ipak postoje, no koje tokom života nisu dodirnete. Jer, pobediti sudbinu i nadvladati je ne znači ništa drugo nego razumeti, otkriti i prihvatiti ono što je najbolje u čoveku i to razviti do granica koje su mu određene.

Borba sa sudbinom je pre svega borba sa samim sobom, što se ogleda u potrazi za onim što je sama bit čovekova, što on zaista jeste, što je duboko u njemu skriveno ili što su sakrili učitelji, roditelji, profesori koji nisu umeli da čitaju i vide lice pravih potreba jednog deteta. Nisu umeli da vide ono što je najbolje u njemu, ono što ono zaista jeste, niti da vide život koji su nametnuli prema njihovim a ne njegovim vrednostima. Tada smo bili suviše mladi da vidimo ono što je najbolje u nama, tada nismo imali snage da ono što smo osluškivali kao našu pravu potrebu pokažemo njima, bili smo bespomoćni i pogodni da nam nameću njihova, a ne naša merila.

I upravo zbog toga što je astrologiji dato da besprekorno ocrta svu karakternost i psihološki identitet deteta, onda kada je analiza psihe i karaktera još nemoguća, nalazi se sva njena superiornost nad ostalim naukama o čoveku. Jer, horoskop svakog deteta pokazuje sve njegove talente i vrline, nedostatke i mane, sve ono što je pozitivno i ono što je negativno u njemu, sve ono sa čime će se u životu boriti, sve ono što treba negovati i razvijati i sve negativno što je potreba određenog deteta, a kasnije čoveka, čega on mora postati svestan. Podržavajući to najbolje u detetu i gradeći njegovu ličnost na talentima i sposobnostima koje su mu date, ne namećući mu opšta filozofska saznanja ili istine koja moraju doći tek posle psihologije, nalazimo mogućnost čovekovog usavršavanja i stvaranja onog što je najbolje u čoveku.

Kakav bi izgledao svet kada bi svim ljudima bila ukazana šansa da razvijaju ono za šta su nadareni i da stvore svoj svet iz onoga što je najbolje u njima! U svakom čoveku postoji potencijal i talentat, no koji je kod većine ljudi uništen, često zbog materijalnih, socijalnih ili porodičnih prilika koje kasnije postaju opravdanje, no pre svega zbog nepoznavanja onoga što je najbolje u svakom detetu, što je njegov istinski potencijal.

Ne samo zato što Uran, Pluton i Neptun nisu bili otkriveni do pre 200 godina, već pre svega zato što Astrologija u sebi nosi jednu neumoljivu istinitost koja često može uzeti nadu i danas leži njena opasnost, ali i njen spasonosni super-realizam, posebno kada čovek ionako mora prihvatiti ono što mora prihvatiti. Zapostavljenost astrologije zasniva se na nedostatku snage kod intelektualaca, jer za istinu je potrebniija hrabrost i odvažnost duha nego logika, a spremnost da se prihvati ta opasna privilegija odvažnosti, data je samo retkima. Još važniji razlog zapostavljenosti astrologije nalazi se u tome što se ona bavi individualnim, a ne opštim, filozofskim, religioznim koje kao takvo ne ugrožava pojedinca, a koje u sebi nosi istinite spoznaje koje mogu doneti strah. Taj strah će čovek podeliti sa drugima, dok u astrologiji čovek nužno mora ostati sam pred sobom, jer je ta istina suviše lična i vezana za krik strave kojim novorođenče u času svog rođenja odgovara, pozdravlja i proklinje sve sile svemira koje u tom trenutku udaraju svoj astralni pečat na njega.

Jednog dana astrolozi, kojih je danas malo, a koji pre svega moraju poznavati sveobuhvatna znanja o čoveku, moći će da ukažu šta je to istinska vrednost u svakom detetu, u kom smislu će ono stvarati svoj svet. To podrazumeva i višu kolektivnu svest, jer ona danas nije spremna da uči i razume, da prihvati Astrologiju. No, htela ili ne, moraće je prihvatiti, jer čovekov put ka saznanju je danas došao do kraja, pa se čovek mora okrenuti svemiru, pošto nema gde drugde, jer se taj put nalazi u razumevanju.

Čak i za akademsko znanje još uvek je tajna uticaj planeta i svemira, što je svakako naš mali svet spram vasiona, baš kao što je nekada ljudska želja bila okrenuta razumevanju prirode i zemlje na kojoj živimo.

Svaki horoskop u sebi sadrži bezbroj elemenata, milijarde činjenica koje mogu zaživeti u određenom vremenu, bezbroj simbola i elemenata što čine lica određenih ljudi koja ćemo srećati ili stanja duha što se moraju proživeti. Bezbroj uticaja što deluju na čoveka nalazi se u svakom horoskopu, koji nije ništa drugo do prokletstvo mnoštva.

Sezone i godišnja doba, nepobedivost vremena će u čoveku kroz periodične dnevne ili godišnje uticaje stvarati stanja čovekove duše i misli, slabiti i jačati njegovu volju, uobličavati ih u vremenu, pa je svakom čoveku suđeno da od rođenja pa do smrti proživi ceo svoj horoskop, dakle sve ono što u njemu može zaživeti i što nisu kakvi drugi astrološki uticaji zanegirali. Uprkos volji da život bude jedno, da čovek živi i stvara, ljubi, uzlaznom putanjom, neminovni su padovi i usponi, prekidi, radosti i očajanja, sve zato što u njemu živi hiljadu potreba koje vreme inspiriše i izaziva. Nekad ga navodi da tek započet posao, kojim je oduševljen, ostavi zbog nekog koji mu se čini boljim ili da ljubav što ga je zanela sruši, da bi je nastavio posle sedam godina...

Podložan astralnim uticajima u vremenu koji menjaju stanje njegovog bića i želja usled čega je nesposoban da vidi ono što je zaista vredno, što može biti trajno i stalno, neprestano luta čovek od jedne potrebe do druge, putujući kroz svoj horoskop i svoj svemir u kome mu je dato mnoštvo elemenata, mnoštvo želja. Putuje sve do časa dok ne prepozna ili ne nasluti ono što mu je zaista dato, što je zaista bit njegova, sve dok ne prepozna ženu koju će zaista ljubiti, ideju u koju će zaista verovati, čoveka koji će mu zaista pomoći ili mesta na svetu sa kojim je zaista najharmoničniji.

Od Bude do Karla Marksa i natrag, od kakve strasne i jake žene tamnog oka do pogleda boje ljubičice i nežnosti koja nad nama strepi, izivljava čovek svoj horoskop tražeći, a ne znajući da traži, najjači astrološki elemenat, najjači aspekt horoskopa i svemira, najpozitivniju, najharmoničniju snagu koja je živela u času njegovog rođenja. Negativni uticaji u godišnjim horoskopima probudiće sve što je slabo, negativno, beznačajno u čoveku. Te iste ili naredne godine moraće sve to da izivi, što će mu se činiti važnim, suštinskim i sudbonosnim, jer će njegova snaga i svest, tada znatno oslabljeni, biti sposobni da stvore i afirmišu upravo ono što tada živi. Biće uveren da su ta žena, taj posao upravo suština i njegova sudbina, jer u njemu nema snage i misli koje su mu godišnji uticaji uzeli, a zauzvrat doneli jedno neplodno i nega-

tivno vreme, koje mu kasnije neće značiti ništa, sem možda jedno iskustvo sa kojim će moći da uporedi ono pravo.

Upravo u tom nepoznavanju vremena u kom se čovek menja, upravo zato što je u tom vremenu isti onakav kakav je i spoljni život koji stvara, nalazi se čovekovo neznanje i nesposobnost objektivnog davanja vrednosti određenim periodima života i likovima koji ga tad okružuju.

I ovde je astrologija veličanstvena, jer se njena mudrost nalazi u tome što poznaje vreme i što čoveku može pokazati kako se njegovo biće u određenim periodima menja i šta tada stvara, kako da razume i doživi određene negativne periode, prihvati ih kao efemerne i nebitne, kao nešto što je prolazno, u šta se ne sme u potpunosti unositi i da pri tom ne odustaje od toga što jeste i za čim teži. U tome, kako razumeti i živeti vreme i prilagoditi ga onome što čovek stvarno jeste i proživeti ga, prilagođavajući ga svojoj suštini koju ne sme menjati, nalazi se snaga Astrologije. Svešču o prolaznosti životnih ciklusa koji nisu inspirativni i životni već monotoni i neprovidni kao zabluda ili o onima koji su suštinski važni, objavljuje se prava čovekova priroda koja stvara likove i aktivnosti koje će trajno živeti u vremenu.

Samo Astrologija može doneti svest da su određene godine zapravo besciljna lutanja u kojima čovek ne može da nađe suštinu i istinu o sebi, svest da to vreme nije pravo vreme u kome on zaista živi, u kome jeste ono što jeste, ljubi, stvara i čini ono što treba da čini.

Život bi bio lutanje i avantura u kom bi sigurno bilo i zadovoljstva i monotonije, ne bi bio hvaljen kao nekakvo životno iskustvo. To izgubljeno vreme nije u njemu začelo ono što se zove plodnosni nemir, jer za čoveka je dovoljan samo jedan čas spoznaje koji će doći onda kada mora doći, a astrologija je ta koja zna i ume da prepozna ljubav koju svako čeka vekovima. Upravo astrologija poznaje vreme koje donosi ono što je zaista važno za čoveka, pa ma koliko čovek morao na to da čeka. Ali ona još bolje zna gde se nalazi, kako izgleda i šta jeste ona oblast života, posla ili harmoničnih odnosa, koja mu je zaista data. Upravo ona zna šta

je to dobro u čemu može trajati i doći na ono na šta jednog dana mora doći.

Kako poznaje vreme i kako zna gde živi i kako izgleda ono što je u čoveku zaista dobro, ono što može živeti trajno, astrologija može preskočiti vreme, lutanja i traganja i ugurati čoveka u harmoničan oblik života koji mu je dat, ma kakve da su godišnje konstelacije stanja bića i okolnosti. Jer toga časa kad čovek spozna dobro i ono što mu je dato kao pozitivno, ono nad čim ima nadmoć, u čemu može trajati, ono što je najbolje u njemu samom, bit od koje je napravljen, tada više ne postoji vreme. Tada čovek postaje ono što treba da bude, ma kakvi da su godišnji, spoljni, pa čak i mundani uticaji. Njegov će život biti mnogo lepši, jer tamo gde je dobro, bez obzira na vreme, uvek vlada harmonija.

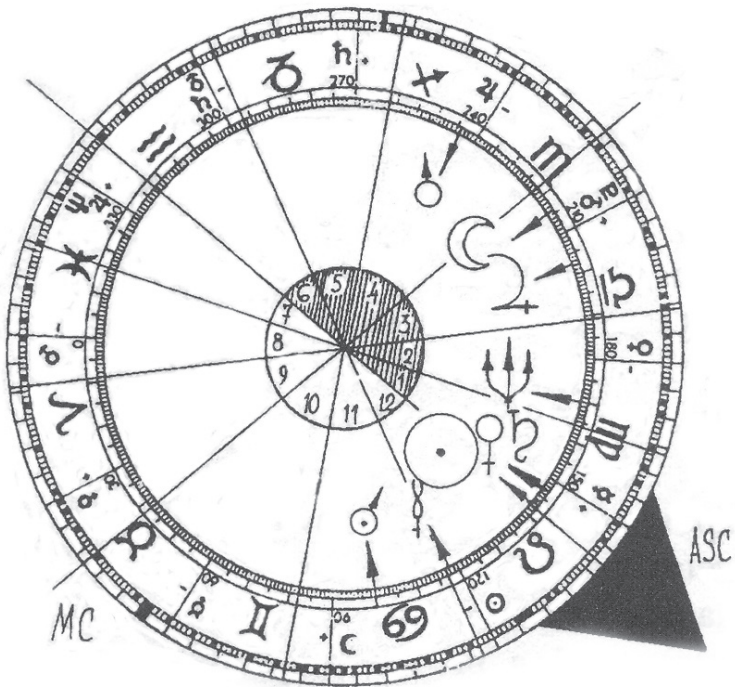
Otkrivajući ono što je zaista čoveku dato, što je njegova suštinska potreba, izvor njegove snage i sve ono sa čim je čovek harmoničan, astrologiji polazi za rukom da pre svega suočavajući ga sa svim negativnostima, koje se sukobljavaju u njemu naspram njegove benevolencije života, trasira mu put ka najharmoničnijem obliku života, dajući mu svu neophodnu snagu da zanegira vreme, iskušenja i sve negativne uticaje koji ga čine bespomoćnim naspram pozitivnog života koji mu je dat.

SUNCE

*„Velika zvezdo, šta bi bila
sreća tvoja, da nema onih
koje obasjavaš?!“*

Fridrih Niče

Lorenzo de Medici - Veličanstveni
 Iz knjige "1001 zapisan horoskop" A. Leo

MITOLOGIJA I ASTRONOMIJA

Helije (Helios), grčki bog sunca, prema mitologiji bio je sin titana Hiperiona i njegove žene Tije. To je bio blistavi bog, sa zlatnom kosom i krunom od sunčanih zraka, pravo oličenje sunca. Ljudi su zamišljali da stanuje na istočnoj obali Okeana, u zlatnoj palati iz koje se svakog jutra izvozi u zlatnoj kočiji, u koju su upregnuta četiri krilata konja. Zemlji je darovao svetlo, toplotu i život. Uveče je silazio u vode okeana, te se u zlatnoj lađi vraćao u svoju palatu. Helije je sve video i čuo, bio je bistro oko olimpijskog Zevsa. Na zemlji su ga svi voleli. Po sopstvenoj volji sklanjao se od Hadovog podzemnog carstva. Sa svojom ženom Perzom imao je sina Ejeta, kralja Kohide i kćer Kirku, moćnu čarobnicu. Imao je decu i sa ženinom sestrom, i dve kćeri sa nimfom Nerom, koje su mu čuvale stada goveda na ostrvu Siciliji. Imao je sedam stada krava i sedam stada jaganjaca od po pedeset komada, koji su činili simbol tri stotine pedeset dana i isto toliko noći, jer je mesečeva godina kod Grka imala pedeset nedelja po sedam dana. Otok Rodos bio je Helijevo lično vlasništvo, koje je nazvao po svojoj prvoj ženi Rodi, kćeri boga mora Posejdona, prema nekim mitovima. Ovo ostrvo izvukao je iz morskih dubina, jer za njega ništa nije bilo preostalo kada su bogovi delili posede, pošto nije bio prisutan. Zbog toga su ga na Rodosu poštovali više nego ostale, kao i svi Grci a kasnije i Rimljani. Ipak kult sunca i Boga sunca nikad nije imao toliko značenje, kao što je imao u Egiptu i u zemljama Bliskog istoka.

Helije u Grčkoj nije imao mnogo hramova, ali je prikazan na brojnim kipovima od kojih je najslavnijih bio kolos sa Rodosa, šesto od Sedam čuda sveta, načinjen od bakra i gvožđa i visok

oko 35 metara, koji je stajao na ulazu u luku Rodos, gde je postavljen 281. god. pre n.e, a uništen u potresu 225. g. pre n.e. Najpoznatiji je Helije sa četvoropregom, iz prve polovine 3. veka pre n.e. koji je Šliman iskopao u Troji. Ima još nekoliko kipova i reljefa po raznim muzejima sveta, a najviše sitne plastike. U novije doba Helije je najviše prikazivan na slikama koje su ukrašavale svodove renesansnih i baroknih palata, a njegovom četvornom zapregom moćnici ovog sveta donedavna su ukrašavali svoje vrtove i parkove, pa jedna skupina Helijevih konja postoji i u vrtu Versaja. Grci su Helijevim imenom nazivali i Boga sunca drugih naroda, a ime Heliopolis davali su egipatskim i feničanskim kulturnim građevinama i gradovima sa razvijenim kultom sunca.

Rimski bog sunca Sol vuče svoje poreklo od grčkog Helija, ali se od njega počeo razlikovati u 2-3. veku naše ere, pod uticajem istočnih kultova. Njegovo ime Sol bukvalno znači Sunce i njegov kult nije se u Rimu naročito razvio, jer ni sunce ni mesec Rimljani u davnini nisu naročito poštovali kao božanstva, sve dok to poštovanje nisu prihvatili od Grka, a još više od istočnih naroda, naročito Persijanaca. U trećem veku naše ere, Sol je kao oličenje sunca postao službeno božanstvo, a umetnici su ga prikazivali slično kao Grci boga Helija. U Rimu je imao svetilište na Kvirinalu. Godine 270. naše ere, podigao je car Aurelije na Marsovom polju hram "Nesavladivom suncu", a njegova velika statua stajala je pred Koloseumom. Ta statua prvobitno je prikazivala Nerona koji ju je podigao sebi u čast, ali je 69. godine novog veka pretvorena u kip boga Sunca po Vespazijanovoj naredbi.

Sunce je za nas najvažnije nebesko telo, jer je glavni izvor svih vrsta energije koja uslovljava opstanak života na Zemlji. To je centralno telo našeg planetarnog sistema i Zemlji najbliža zvezda. Srednja njegova daljina od Zemlje iznosi 149,500.000 km, a prečnik mu je 109,1 zemljinih prečnika, pa prema tome zapremina je 1,300.000 puta veća od Zemljine.

Njegova masa iznosi 333.434 zemljine mase. Sunce je normalna zvezda, srednjeg doba starosti, umerene temperature, ali čije radijacije imaju 15% ultraljubičastih zraka, od kojih su neke

veoma štetne za organizam, a od njih nas štiti samo tanki ozonski sloj naše atmosfere. Sunce nam daje oko 11.400 miliona puta više svetlosti od najsjajnije zvezde Sirijusa. Jačina svetlosti koju Sunce zrači iznosi 50.000 sveća na svaki kvadratni santimetar.

Sudeći po naučnim analizama Sunčeve zračne energije, ono ne može biti ni čvrsto ni tečno telo, već to mora da je usijana gasovita masa kod koje se razlikuje, polazeći od središta: jezgro, fotosfera, obrtni sloj, hromosfera i korona, ali tačno razgraničenje ovih slojeva i danas je jedan od najtežih problema fizike Sunca. Temperatura u jezgru bi morala iznositi 10-30 miliona stepeni, a pritisak oko milijardu atmosfera. Fotosfera je deo koji neposredno posmatramo kao površinu Sunčeve sfere, dok se materija jezgra mora sastojati iz golih atomskih jezgara. Od fotosfere primamo svetlost i toplotu i na njoj posmatramo Sunčeve pege. Najdonji sloj hromosfere zove se "obrotni sloj", a nad njim su viša dva sloja koji se mogu videti slobodnim okom samo za trajanja potpunih pomračenja Sunca.

Odavno se postavljalo pitanje: odakle Sunce crpi energiju koju od sebe daje. Postojale su razne pretpostavke, ali danas se zna da se najveći deo energije oslobađa pri termonuklearnim reakcijama koje se odigravaju u unutrašnjosti u Sunčevom središtu.

VOLJA ZA MOĆ

„Pa i vi iz najdublje tame i vi sami ste volja za moć” dovikuje Niče, znajući da svi oblici svesti, sve ideje, religije, filozofije, umetnosti u sebi sadrže volju za moć. Ma koliko tu pojavu skrivale ili negirale, moraju se na kraju prilagoditi i podrediti osnovnom zakonu svemira i života - volji za moć, koja kao osnova i potreba svakog karaktera zaista egzistira u čoveku. Njen uticaj je proizašao iz astrološkog uticaja na čoveka te "planete", odnosno zvezde, koja kroz osnovni astrološki uticaj (Sunce - davalac života, toplote, svetlosti, snage, volje) svojom voljom podređuje i primorava sva ostala tela da se vrte oko njega, da mu se udvaraju.

Tako princip hijerarhije, simbolizovan drevnim piramidama, uspostavlja takav red i odnos u prirodi i među ljudima, u kome su

jedni ispod, drugi iznad njih, a treći još više i sve tako do jednog vladara, kralja, oca, predsednika, direktora, šefa, odnosno, do Sunca koje vlada i određuje sudbinu drugih, Sunca čija je jedina sreća u drugima koje obasjava. Ovaj zakon, evidentan u prirodi i u astronomiji, može se uočiti u svim zajednicama ljudskog života, od porodice pa do države. Tom zakonu, ma koliko on bio stran čoveku Vodoliji, kao nehuman i nepravedan, moraće da se podredi i ovo doba, ukoliko ne želimo da dođe do potpunog razlivanja, rušenja, nestajanja principa hijerarhije, pa tako i porodice, što se tako jasno ispoljava, baš u našim danima. Nužno će se podrediti i ovo doba, ukoliko ne želimo da na svetu nastane apsolutni kaos, koji neminovno mora postati posledica borbe između svekolike jednakosti s jedne i hijerarhije s druge strane, između uticaja precesije Vodolije (bratstvo, difuzija, jednakost) i osnovnog zakona Sunčevog sistema, reda Sunca i volje za moć. Tek kada se pomire humanost i egoizam, volja za bratstvom i volja za moć, može se dovesti u harmoniju života i naše doba, u kome se ova dva principa bore kao dobro i zlo i izgledaju tako nepomirljiva. Da, ova dva načela će se morati pomiriti, uprkos ljudskoj dobroti i želji za pravdom, moralom, bratstvom, uprkos volji i težnji za jednakošću, ljudskim plemenitim idealima, a sve zbog opstanka života, njegovog skrivenog i tajanstvenog smisla i još nedokučive pravde svemira i Boga.

Postoje oni koji umeju da vladaju, koji su za to sposobni, a takođe i oni sa potrebom da budu vođeni i da služe, sve u smislu prirodnih zakona, koje čovek plemenit i moralan može savladati do izvesne mere. Ali potom, izgubivši moć nad stvarnošću, stičući sumnju u ispravnost svojih ideja, čovek se nađe posve izgubljen, ne znajući pri tom da on ne vodi borbu samo sa prirodom već i sa osnovnim zakonima svemira i Boga, koji baš i deluju kroz uticaj planeta. Deluju ne znajući da plemeniti čovek, uz čiju smo humanost i dobrotu svim srcem, mora ustvari da pobedi Boga, koji je jednom i zauvek odredio sudbinu sveta, stvorivši Sunce i planete koje oko njega kruže i pretpostavljaju načelo hijerarhije - volju za moć. Volja za moć se, nažalost, najčešće ogleda i ispoljava kao beda ljudskog egoizma, a vrlo retko kao plemenitost

oca, kralja, predsednika, koji takođe pripadaju uticaju Sunca i koji svojom snagom i životnošću, koja se nadasve ogleda u smislu i sposobnosti za organizaciju, upravu i red, ipak omogućuju život i unapređuju egzistenciju čoveka.

Možemo da zaključimo da se čovečanstvo svojim visokim idealom pravde ne želi pomiriti sa osnovnim zakonom svemira koji se nalazi u principu hijerarhije i volje za moć, koji simbolizuje Sunce, čiji je on plod i koji nažalost živi u ljudskom egoizmu, kao osnovnom zakonu svemira. Hrabar i human pojedinac neće da zagrlji krst moralne i materijalne bede (nedostatak morala uvek dolazi iz Sunčeve volje koja stvara egoizam, a materijalna beda današnjice u zemljama komunizma, dolazi iz potrebe za jednakošću, pravdom, koji se kao visoki ideali na zemlji preobraćaju u tragičan haos, ne znajući da usavršavanje čoveka nastaje upravo uticajem Sunca i Urana, iz pomirenja njihove dve volje, koje su danas izobličene u univerzalni egoizam, lažne humanosti Urana i volje za moć Sunca).

Što se tiče uticaja Sunca u psihološkom, odnosno karakternom smislu, ono je planeta volje, a ne intelekta ili osećanja. Snaga tela, korpulencija u fizičkom, a volja i ambicija, želja za dominacijom, uspehom, vlašću, svakoj vrsti moći i autoriteta u duhovnom i karakternom pogledu, odlike su uticaja Sunca.

Od osećanja, Sunce daje strasti i koleričan, vatreni temperament, a u intelektualnom pogledu ono daje talenat za organizaciju, sem ako nema naročitih loših aspekata. Tip Sunca je svetovna, a ne duhovna ličnost, iako ima izuzetaka. Uspeh u društvu, ugled i dobar položaj su zagaranтовani ličnosti, sem ako nema loših aspekata.

Ovaj tip čoveka je staložen i pribran, dobro koncentrisan, jasan u svojim mislima i spoznajama, uvek pozitivno orijentisan, uvek afirmiše život. Ima izraženu sposobnost za realno i praktično, a svaka vrsta fantazije, irealnog, a naročito onostranog ili religioznog, mističnog, duboko mu je odvratna, pa takvom ponekad smatra i umetnost. Ovo se pre svega odnosi na one ljude koji pripadaju tipu Sunca i koje drugi elementi horoskopa ne negiraju i ne preobražavaju. Ovo se ne odnosi na ljude rođene u znaku

Lava, jer jedan loš aspekt Sunca sa Neptunom ili Marsom može sve promeniti i uništiti u potpunosti dobar uticaj Sunca. Tipovi Sunca najčešće se nalaze među političarima, državniciima, direktorima i šefovima u privredi, vladi, dakle, nalaze se na položaju.

Kao dobro položeno, Sunce uvek daje savesne, ekspanzivne, čestite i velikodušne osobe koje drugima mogu stvarati bazu i organizovati život. Oni pomažu i unapređuju osnovne životne uslove, pa su slava i velika reputacija, ugled zagantovani. Ovakav položaj Sunca imao je V. Čerčil, General Grant, Oliver Kromvel, te Ciceron, Vagner, GladstonEvert, i mnogi drugi moćnici i veličine.

Tipu Sunca, ambicije, taštine i hrabrosti nikad ne nedostaje i on uvek uspeva da dosegne kakav bilo oblik društvenog položaja ili svetovne moći.

Ovde smo dali i horoskope umetnika, pesnika, ljudi van dnevnog života. I oni, ako imaju dobro položeno Sunce, sa lakoćom ostvaruju društveni položaj, uporedo sa svojom umetničkom kreacijom. Vagner, koji ima Sunce na Ascendentu u konjukciji sa Venerom, ne stvara svoj umetnički svet u gorkoj izolaciji i zapostavljenosti kao mnogi drugi, već upoznaje i intimno se druži sa jednim bavarskim kraljem (Ludvig II), koji mu je mecena i prijatelj i koji mu pomaže u svakodnevnom životu, kao i u realizaciji nekih osnovnih Vagnerovih umetničkih potreba (gradi mu pozorište u Bajrojtju). Upravo to donosi Sunce na Ascendentu, u dobrom aspektu od Jupitera i u konjukciji sa Venerom (Vagnerov horoskop).

Mikelandelo ima Sunce u trigonima sa svoja dva osnovna signifikatora, odnosno vladaoca horoskopa, Neptunom i Saturnom (Mikelandelo je rođen u znaku Riba, Asc. Jarac) pa i njemu pomaže Lorenzo Mediči Veličanstveni, novcem i stvaranjem kreativnih uslova. Tako, osobe koje imaju veoma izraženo ili uopšte povoljno Sunce u svom horoskopu, bivaju u životu ne samo energični, vitalni, jake volje i velike snage i strasti, nego i veoma protežirani od svih nadređenih, počevši od samog oca u detinjstvu, pa dalje tokom života od direktora ili kraljeva, koje kao što smo rekli simbolizuje Sunce, na čemu mogu nicati geniji umetnosti, nauke i dr.